

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 10 sierpnia 1960 r.

Nr 12

Poz. 66-70

TRESC:

Zarządzenia Ministra:

- Poz. 66 — nr 167 z 16.VII.60 r. w sprawie dostaw złomu stali, żeliwa oraz metali nieżelaznych i ich stopów w 1960 roku
- Poz. 67 — nr 173 z 28.VII.60 r. w sprawie polepszenia warunków lecznictwa i profilaktyki pracowników przedsiębiorstw (zakładów) podległych oraz nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych
- Poz. 68 — nr 174 z 28.VII.60 r. w sprawie uprawnień dyrektorów zjednoczeń, zarządów i jednostek równorzędnych w zakresie ustalania cen rozliczeniowych

Okólnik Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Ministra Gospodarki Komunalnej

- Poz. 69 — z 5.VII.60 r. w sprawie poprawy jakości robót w zakresie budownictwa ogólnego

Pismo okólne Ministerstwa:

- Poz. 70 — nr 35 z 14.VII.60 r. w sprawie sposobu wynagrodzenia pracowników zatrudnionych w straży przemysłowej

Sprostowanie Komunikaty

66.

ZARZĄDZENIE nr 167 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 16 lipca 1960 r.

w sprawie dostaw złomu stali, żeliwa oraz metali nieżelaznych i ich stopów w 1960 roku.

(znak: ZA-ME-II-9-60)

W wykonaniu uchwały nr 90 Rady Ministrów z dnia 18 marca 1960 r. w sprawie przedłużenia mocy obowiązującej i zmian w uchwale nr 176 z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie zbiórki i dostaw złomu stali, żeliwa, metali nieżelaznych i ich stopów oraz popiołów, zgarów, żużli, odprysków, pyłów, szlamów itp. metali nieżelaznych i ich stopów w 1959 r., zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Jednostki podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz przez niego nadzorowane są obowiązane do zbierania i dostaw złomu zgodnie z przepisami zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 31 grudnia 1956 r. w sprawie gospodarowania odpadkami w jednostkach gospodarki społecznej (Mon. Pol. nr 106, poz. 1235) ze zmianami, wprowadzonymi zarządzeniami Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 21 marca 1958 r. (Mon. Pol. nr 19, poz. 124) i z dnia 20 maja 1958 r. (Mon. Pol. nr 43, poz. 248) oraz zgodnie z rozporządzeniem Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 18 maja 1959 r. w sprawie gospodarowania metalami nieżelaznymi (Dz. U. nr 33, poz. 198).
2. Sposób zbierania, przechowywania, przerabiania i wysyłania złomu regulują przepisy uchwały nr 212 Prezydium Rządu z dnia 17 marca 1951 r. w sprawie sposobu zbierania, przechowywania, przerabiania i wysyłania od-

padków metalowych (Mon. Pol. nr A-29, poz. 372) oraz obowiązujące normy Polskiego Komitetu Normalizacyjnego.

§ 2.

Jednostki określone w § 1 opracują, w porozumieniu z jednostkami nadrzędnymi, plany kwartalnych dostaw złomu na podstawie zadań, określonych przez Pełnomocnika Ministra do Spraw Surowców Wtórnych Żelaza i Stali oraz Metali Nieżelaznych.

§ 3.

1. Przedsiębiorstwa obowiązane są do zbierania, magazynowania i dostarczania bezpośrednim odbiorcom (hutom, odlewniom, rafineriom) lub rejonowym zbiornikom złomu bądź spółdzielczym składnicom, wszystkich ilości zebranego i posiadanego złomu, niezależnie od ilości wynikających z planów dostaw. Zbiórka i dostawy złomu obowiązują również przedsiębiorstwa, dla których nie zostały ustalone zadania w sposób, określony w § 2.
2. Przy wykonywaniu dostaw należy stosować zasadę wysyłek pełnowagonowych ładunków bezpośrednio do odbiorców złomu (huty, odlewnie, rafinerie), według dyspozycji właściwych terenowo rejonowych zbiorników złomu podległych Centrali Gospodarki Złomem.
3. Przedsiębiorstwa posiadające odlewnie powinny przetapiać przede wszystkim złom uzyskiwany przy wykonywaniu własnej produkcji, w ramach otrzymywanych przydziałów lub zezwoleń na przetop, uwzględniając przy tym zasadę racjonalnego wykorzystania odpowiednich kategorii i klas złomu.

§ 4.

Na poczet dostaw zalicza się ilości złomu:

- 1) sprzedanego hutom, odlewniom, rafineriom i innym jednostkom zużywającym złom do przetopu,

- 2) sprzedanego rejonowym zbiornicom złomu, zakładom przerobu złomu i innym jednostkom upoważnionym do skupu złomu, zgodnie z zarządzeniem Ministra Przemysłu Drobego i Rzemiosła z dnia 6 lutego 1957 r. w sprawie ustalenia wykazu jednostek prowadzących skup odpadków (Mon. Pol. nr 13, poz. 98),
- 3) własnego, przetopionego przez przedsiębiorstwa we własnym zakresie w ramach przydziałów lub zezwoleń.

§ 5.

Przy zbieraniu, przerabianiu, przygotowaniu i wysyłce złomu obowiązują postanowienia uchwały nr 982 Prezydium Rządu z dnia 15 listopada 1952 r. w sprawie eliminowania przedmiotów wybuchowych i niebezpiecznych ze złomu metali (Mon. Pol. nr A-100, poz. 1926).

§ 6.

Tryb nagradzania i warunki przyznawania nagród pracownikom:

- 1) za całokształt gospodarowania złomem,
 - 2) za zbiórkę złomu o ustalonej jakości,
 - 3) za wydobyty złom z wyrobisk dołowych kopalń, dna morza, jezior i rzek,
- ustala regulamin, stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 7.

Przedsiębiorstwa dostarczające złom, obowiązane są składać sprawozdania z wykonania dostaw złomu, zgodnie z obowiązującą instrukcją Głównego Urzędu Statystycznego w sprawie sprawozdawczości statystycznej zaopatrzenia materiałowo-technicznego.

§ 8.

1. Dyrektorzy przedsiębiorstw i jednostek nadrzędnych powierzają wyznaczonym pracownikom czynności nadzoru nad wykonaniem zadań w zakresie zbiórki i dostaw złomu.
2. O powierzeniu czynności, o których mowa w ust. 1, w jednostkach nadrzędnych nad przedsiębiorstwami, jak również o każdorazowych zmianach należy powiadomić Pełnomocnika Ministra do Spraw Surowców Wtórnych Żelaza i Stali oraz Metali Nieżelaznych.

§ 9.

Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1960 roku.

MINISTER
wz. F. Topolski

Załącznik do zarządzenia nr 167
Ministra Budownictwa i Przemysłu
Materiałów Budowlanych z dnia
16 lipca 1960 r.

REGULAMIN

w sprawie przyznawania i wypłat nagród za zbiórkę i dostawy złomu.

§ 1.

1. Nagrody, o których mowa w niniejszym regulaminie, mogą być przyznawane tylko pracownikom wyróżniającym się w pracach związanych ze zbiórką, przechowy-

waniem (magazynowaniem), załadunkiem, przewożeniem i wysyłką złomu oraz sprawującym nadzór nad tymi czynnościami.

2. Przyznanie pracownikowi nagród za zbiórkę i dostawy złomu, o których mowa w ust. 1, nie może spowodować przekroczenia wysokości dwumiesięcznego średniego rocznego zarobku pracownika w stosunku rocznym, łącznych wypłat z tytułu nagród i premii poza planowanym funduszem płac.

§ 2.

1. Nagrody, w ramach posiadanego na ten cel funduszu, przyznaje dyrektor przedsiębiorstwa.
2. Nagrody wymienione w § 6 zarządzenia — dla bezpośrednio zatrudnionych przy zbiórce, magazynowaniu, załadunku, przewożeniu i wysyłce złomu oraz dla pracowników nadzorujących te czynności w przedsiębiorstwach sprzedających złom, będą przyznawane na zasadniony wniosek pracownika, któremu został powierzony nadzór nad wykonaniem zadań w zakresie zbiórki i dostaw złomu, zgodnie z postanowieniami § 8 ust. 1 zarządzenia.
3. Przyznanie nagród określonych w § 6 pkt 1, dla pracowników którym powierzono nadzór nad wykonaniem zadań w zakresie zbiórki i dostaw złomu (komisarze, pełnomocnicy) oraz dla pracowników odpowiedzialnych za gospodarkę złomem, wymaga zatwierdzenia przez dyrektora jednostki nadrzędnej. Dyrektor jednostki nadrzędnej zatwierdzi przyznanie nagrody pracownikom, o których wyżej mowa, po zaopiniowaniu wniosku przez pracownika tej jednostki, sprawującego nadzór nad wykonaniem zadań w zakresie zbiórki i dostaw złomu.
4. Nagrody określone w § 6 zarządzenia — dla pracowników umysłowych w przedsiębiorstwach przemysłowych, mogą być przyznawane tylko w przypadku uzyskania przez przedsiębiorstwo prawa do wypłaty premii z zasadniczego funduszu premiowego, zgodnie z postanowieniami uchwały nr 24 Rady Ministrów z dnia 25 stycznia 1960 r. w sprawie premiowania pracowników umysłowych w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych objętych planowaniem centralnym (Mon. Pol. nr 9, poz. 43).

§ 3.

1. Wypłaty nagród za zbiórkę i dostawy złomu, o których mowa w niniejszym regulaminie, mogą się odbywać w przedsiębiorstwach resortu tylko przez listy płac przy wypłacie poborów zasadniczych. Podstawa i wysokość wypłaconych nagród powinny być podawane do wiadomości załogi w sposób przyjęty w danym przedsiębiorstwie.
2. Wypłaty nagród, o których mowa w ust. 1, nie podlegają ustalaniu zobowiązań podatkowych w zakresie podatku od wynagrodzeń od kwot wypłaconych pracownikom przez płatników uspołecznionych tytułem nagród za dostawy złomu stali, żeliwa oraz metali nieżelaznych i ich stopów. Podstawa — zarządzenie Ministra Finansów z dnia 18 września 1959 r. (Mon. Pol. nr 81, poz. 426).

I Nagrody rozdzielane przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 4.

1. Nagrody, o których mowa w § 6 pkt 1 zarządzenia, będą przyznawane z funduszu przekazywanego do dyspozycji

Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z budżetu Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego.

2. Projekt rozdziału nagród opracowuje i przedkłada Ministrowi do zatwierdzenia Pełnomocnik Ministra do Spraw Surowców Wtórnych Żelaza i Stali oraz Metali Nieżelaznych.

§ 5.

Nagrody z funduszu rozdzielanego decyzją Ministra, mogą być przyznawane:

1. W przedsiębiorstwach zbierających i wysyłających złom — (bezpośredni dostawcy):
 - 1) robotnikom zatrudnionym bezpośrednio przy zbieraniu, magazynowaniu, przerabianiu, załadunku i wysyłce złomu,
 - 2) pracownikom sprawującym nadzór nad czynnościami wyszczególnionymi w pkt 1 oraz pracownikom, którym powierzono nadzór nad wykonaniem zadań w zakresie zbiórki i dostaw oraz odpowiedzialnym za gospodarkę złomem — wyróżniającym się w pracy w tym zakresie.
2. W zarządach, zjednoczeniach i im równorzędnych oraz w centrali Ministerstwa, imiennie na podstawie decyzji Ministra:
 - 1) Pełnomocnikowi Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych do Spraw Surowców Wtórnych Żelaza i Stali oraz Metali Nieżelaznych, jego zastępcy oraz pracownikom wykonującym czynności do niego należące,
 - 2) pracownikom, którym w wykonaniu postanowień § 8 zarządzenia zostały powierzone czynności nadzoru nad wykonaniem zadań w zakresie zbiórki i dostaw złomu oraz ich zastępcom,
 - 3) pracownikom kontrolującym gospodarkę złomem,
 - 4) innym pracownikom, wykonującym zlecane przez Pełnomocnika Ministra czynności uporządkowania określonych zagadnień z dziedziny gospodarki złomem.
3. Przyznawanie i wypłata nagród odbywać się będzie stosownie do osiągnięć w zakresie zbiórki i dostaw złomu w okresach kwartalnych.
4. Kwoty nagród przyznawanych dla pracowników wymienionych w ust. 2 nie mogą przekraczać 10% całej sumy rozdzielanej przez Ministra.

II Nagrody wypłacane przez przedsiębiorstwa z kwot uzyskanych ze sprzedaży złomu.

§ 6.

Nagrody za zbiórkę i dostawy złomu określonej jakości.

1. Nagrody za jakościową zbiórkę złomu, o których mowa w § 6 pkt 2 zarządzenia, mogą być wypłacane pracownikom przedsiębiorstw dostarczających złom wprost do odbiorców — konsumentów (rafinerie, huty, odlewnie), a mianowicie:
 - 1) robotnikom zatrudnionym bezpośrednio przy obróbce metali, zbieraniu odpadów w halach produkcyjnych, przy dostarczaniu ich do magazynów oraz pracownikom magazynów odpadów metali,
 - 2) kierownikom, mistrzom i brygadzystom wydziałów, w których powstają odpady metali oraz kierownikom magazynów odpadów metali.
2. Pracownicy wymienieni w ust. 1 pkt 1 powinni otrzymywać nie mniej niż 70% ogólnej kwoty, przypadającej na nagrody.
3. Na nagrody przeznaczają się 2,5% (dwa i pół %) kwot uzyskanych ze sprzedaży złomu.

4. Wydzielanie funduszu na nagrody dopuszczalne jest tylko od kwot uzyskanych za dostawy odpadów produkcyjnych metali nieżelaznych i stali stopowych o znanym składzie chemicznym lub marce hutniczej (cecha, atest).
5. Podstawę do wypłacenia nagród stanowi dowód przyjęcia odpadów, uzyskany zgodnie z obowiązującymi przepisami o warunkach dostaw, w których odbiorca potwierdzi, że przesyłka odpowiadała jakościowo wymaganiom Polskich Norm Hutniczych w/g rodzaju A i atestu (cechy hutniczej).
6. Wypłata nagród może nastąpić po otrzymaniu należności za sprzedane odpady po cenach, ustalonych dla danego rodzaju i klasy złomu.

§ 7.

Nagrody za złom wydobyty z wyrobisk dołowych kopalń oraz dna morza, rzek i jezior.

1. Nagrody mogą być wypłacane pracownikom przedsiębiorstw, których działalność jest związana z możliwością tego rodzaju uzysku złomu.
2. Na nagrody przeznaczają się 40 zł (czterdzieści złotych) od każdej tony z kwot uzyskanych ze sprzedaży złomu wszystkich gatunków, rodzajów i klas — wydobytego z kopalń, dna morza, rzek i jezior.
3. Podstawą do wypłaty nagrody jest zlecenie wykonania czynności wydobywania złomu oraz dokument stwierdzający przyjęcie do magazynu lub wysyłkę złomu do odbiorcy.
4. Nagrody należy przyznawać robotnikom bezpośrednio zatrudnionym przy wydobywaniu złomu i załadunku go na środki transportu w miejscu wydobywania oraz pracownikom nadzorującym te czynności.

67.

ZARZĄDZENIE nr 173 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 28 lipca 1960 r.

w sprawie polepszenia warunków lecznictwa i profilaktyki pracowników przedsiębiorstw (zakładów) podległych oraz nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

(znak: GIBHP/36/60)

W celu polepszenia opieki lekarskiej nad pracownikami, zatrudnionymi w przedsiębiorstwach podległych oraz nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz podniesienia warunków higieniczno-sanitarnych w zakładach (budowach) — w porozumieniu z Zarządami Głównymi Związków Zawodowych: Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Pracowników Przemysłu Chemicznego oraz Pracowników Gospodarki Komunalnej, Przemysłu Terenowego i Rzemiosła, zarządza się, co następuje:

- § 1. Zobowiązuje się dyrektorów przedsiębiorstw podległych oraz nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, zwanych dalej „przedsiębiorstwami” do:
 - 1) ustalania potrzeb w zakresie lecznictwa i profilaktyki dla pracowników podporządkowanych zakładów (budów),
 - 2) zgłaszania do organów do spraw zdrowia prezydentów wojewódzkich rad narodowych (rad naro-

dowych miast wyłączonych z województw) postulatów w sprawie organizacji i lokalizacji międzyzakładowych placówek leczniczo-zapobiegawczych dla obsługi zakładów (budów) oraz udziału w ich realizacji,

- 3) składania do wymienionych w pkt 2 organów do spraw zdrowia wniosków w sprawie zorganizowania dla zakładów (budów) rozproszonych w terenie innych form opieki lekarskiej (np. poradnie higieny pracy, ośrodki zdrowia, sieć ruchomych ambulansów lekarskich i dentystrycznych).

§ 2. 1. Dyrektorzy przedsiębiorstw realizują zadania, określone w § 1, w porozumieniu z organem do spraw zdrowia prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa), zarządem okręgu właściwego związku zawodowego, techniczną inspekcją pracy oraz Państwową Inspekcją Sanitarną.

2. Jednostki organizacyjne przedsiębiorstw (zakłady, budowy) obowiązane są nawiązać i utrzymywać ścisłą współpracę z lekarzami przemysłowej służby zdrowia.

3. Wytyczne dotyczące ustalania potrzeb zakładów (budów) w zakresie lecznictwa, zasady współpracy z personelem lekarskim przemysłowej służby zdrowia oraz świadczenia przedsiębiorstw na rzecz placówek leczniczo-zapobiegawczych określa instrukcja, stanowiąca załącznik do zarządzenia.

§ 3. Dyrektorzy przedsiębiorstw przystępują do wstępnych prac oraz nawiązują kontakt z jednostkami wymienionymi w § 2 ust. 1 w terminie do dnia 31 sierpnia 1960 r.

§ 4. 1. Ogólny nadzór nad realizacją zadań, określonych w zarządzeniu sprawują zarządy i zjednoczenia.

2. Zarządy i zjednoczenia nadesłały do Departamentu Zatrudnienia, Płac i Bezpieczeństwa Pracy w terminie do dnia 31 grudnia 1960 r. sprawozdania z przebiegu wykonania zarządzenia.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 28 lipca 1960 r.

MINISTER
M. Olewiński

Załącznik do zarządzenia nr 173
Ministra Budownictwa i Przemysłu
Materiałów Budowlanych z dnia
28 lipca 1960 r.

INSTRUKCJA

w sprawie polepszenia warunków lecznictwa i profilaktyki pracowników przedsiębiorstw (zakładów) podległych oraz nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 1. Przy ustalaniu potrzeb w zakresie lecznictwa oraz lokalizacji międzyzakładowych placówek leczniczo-zapobiegawczych należy brać pod uwagę m.in. następujące kryteria:

- 1) rodzaj i wielkość produkcji zakładów (budów),
- 2) stopień zagrożenia bezpieczeństwa życia i zdrowia robotników,
- 3) wielkość i skład załogi oraz jej strukturę zawodową,
- 4) stan urządzeń higieniczno-sanitarnych zakładu (budowy).

§ 2. 1. Należy dążyć, aby zakłady przemysłu kluczowego oraz wieloletnie budowy, zatrudniające co najmniej 400 pracowników, posiadały własną placówkę leczniczo-zapobiegawczą.

2. Skupiska drobnych zakładów (budów), zatrudniające łącznie powyżej 500 pracowników, powinny posiadać międzyzakładową placówkę leczniczo-zapobiegawczą.

§ 3. Zakłady (budowy) obsługiwane przez międzyzakładową placówkę leczniczo-zapobiegawczą, powinny znajdować się od niej w zasadzie w odległości nie dalszej, niż 5 km.

§ 4. Przedsiębiorstwa podległe oraz nadzorowane przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:

1) dostarczają odpowiednich pomieszczeń dla placówek leczniczo-zapobiegawczych oraz pokrywają wydatki, związane z utrzymaniem tych pomieszczeń, jak koszty opału, światła, utrzymania czystości,

2) organizują i przeprowadzają wstępne badania lekarskie nowoprzyjętych pracowników oraz okresowe badania pracowników, zgodnie z postanowieniami układów zbiorowych pracy,

3) przeprowadzają wstępne i okresowe badania lekarskie pracowników młodocianych, zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 30 kwietnia 1959 r. w sprawie przeprowadzania wstępnych i okresowych badań lekarskich dla młodocianych (Dz. U. nr 30, poz. 180),

4) pokrywają wydatki, związane z przeprowadzaniem badań lekarskich pracowników (koszty przejazdu z miejsca pracy do miejsca badań oraz zwrot utraconego zarobku za czas badania okresowego) zgodnie z przepisami układów zbiorowych pracy,

5) angażują do pracy tylko tych pracowników, którzy zostali poddani wstępnym badaniom lekarskim i przedstawia orzeczenia lekarskie o zdolności do pracy na określonym stanowisku,

6) systematycznie zaopatrują apteczki pierwszej pomocy w niezbędne środki lecznicze i materiały opatrunkowe.

§ 5. W przypadku zorganizowania przez organ do spraw zdrowia prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) placówki leczniczo-zapobiegawczej:

1) dla zakładów (budów), podporządkowanych różnym przedsiębiorstwom resortu — w pokrywaniu kosztów utrzymania placówki uczestniczą wszystkie przedsiębiorstwa, korzystające z jej usług,

2) międzyzakładowej, obsługującej również zakłady, podległe innym resortom — przedsiębiorstwa resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych ustala w porozumieniu z pozostałymi przedsiębiorstwami rozdział kosztów utrzymania placówki.

§ 6. W ramach współpracy z personelem lekarskim przemysłowej służby zdrowia zakłady (budowy):

1) współdziałają przy ustalaniu i zwalczaniu przyczyn absencji chorobowej pracowników, zwłaszcza spowodowanej chorobami zawodowymi,

2) przedkładają lekarzowi zakładowemu wszystkie zwolnienia chorobowe, uzyskane przez pracowników u lekarzy poza zakładowych,

3) współdziałają w badaniu środowiska pracy przy wykrywaniu i likwidowaniu źródeł chorób zawodowych oraz prowadzeniu ewidencji tych chorób,

- 4) organizują przy współdziałaniu personelu lekarskiego danej placówki laboratoria higieny pracy przy istniejących laboratoriach zakładowych w celu systematycznego badania czynników szkodliwych, występujących w danym zakładzie,
- 5) zapoznają lekarzy placówek z technologią produkcji, warunkami bezpieczeństwa i organizacją pracy w zakładzie,
- 6) przeprowadzają w porozumieniu z lekarzami przemysłowej służby zdrowia okresową kontrolę środowiska pracy, punktów sanitarnych oraz urządzeń higieniczno-sanitarnych zakładów (budów),
- 7) zapewniają niezbędną ilość przeszkolonych ratowników sanitarnych, zgodnie z postanowieniami układu zbiorowego pracy,
- 8) otaczają szczególną opieką lekarską pracowników młodocianych, kobiety, pracowników z objawami chorób zawodowych lub o charakterze przewlekłym i inwalidów, zgodnie z obowiązującymi przepisami,
- 9) współdziałają z placówką służby zdrowia w zakresie szerzenia oświaty sanitarnej wśród załogi, zgodnie z przepisami Ministerstwa Zdrowia w tym zakresie,
- 10) zapewniają personelowi lekarskiemu placówki leczniczo-zapobiegawczej w miarę możliwości niezbędne środki lokomocji przy wykonywaniu czynności służbowych.

68.

ZARZĄDZENIE nr 174 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 28 lipca 1960 r.

w sprawie uprawnień dyrektorów zjednoczeń, zarządów i jednostek równorzędnych w zakresie ustalania cen rozliczeniowych.

(znak: FE-2/13/60)

Na podstawie § 22 ust. 1 uchwały nr 99 Rady Ministrów z dnia 18 marca 1960 r. w sprawie zasad i trybu ustalania cen fabrycznych, cen rozliczeniowych i cen porównywalnych w przemyśle uspołecznionym oraz ich stosowania (Mon. Pol. nr 32, poz. 155) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Upoważnia się dyrektorów zjednoczeń, zarządów i jednostek równorzędnych do ustalania cen rozliczeniowych na lata 1961—1965 na wyroby wytwarzane przez przedsiębiorstwa nadzorowane przez zjednoczenie, zarząd, lub jednostkę równorzędną.

§ 2.

Ceny rozliczeniowe powinny być ustalane na zasadach określonych w § 23 i 24 wymienionej na wstępie uchwały nr 99 Rady Ministrów z dnia 18 marca 1960 r.

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1960 r.

MINISTER
M. Olewiński

69.

OKOLNIK MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH ORAZ MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 5 lipca 1960 r.

w sprawie poprawy jakości robót w zakresie budownictwa ogólnego.

Ze względu na stwierdzaną nadal niewłaściwą jakość wykonywanych robót budowlano-montażowych oraz zdarzające się przypadki trudności z wyegzekwowaniem od przedsiębiorstw wykonawczych usunięcia wad, ujawnionych w okresie gwarancyjnym, a także w zleceniu wykonania robót uzupełniających, stanowiących odstępstwa od zasady kompleksowości i w dalszym ciągu zarządzenia nazywanych „robotami uzupełniającymi” — zarządza się, co następuje:

§ 1.

Inwestorzy (dyrekcje budowy osiedli robotniczych) w uzgodnieniu z użytkownikami (zarządami) nieruchomości (miejskimi zarządami budynków mieszkalnych) oraz generalnymi wykonawcami (przedsiębiorstwami budowlano-montażowymi) — w terminie do dnia 31 sierpnia 1960 r. opracują terminarze (plany) usuwania wad, ujawnionych w okresie gwarancyjnym oraz wykonania robót uzupełniających w budynkach przekazanych do użytku.

Opracowane terminarze powinny obejmować następujące roboty:

- a) usunięcie wad w budynkach, przekazanych do użytku, objętych okresami gwarancyjnymi,
- b) roboty uzupełniające, objęte zleceniami udzielonymi przedsiębiorstwom wykonawczym, na skutek decyzji wojewódzkich komisji rozdziału robót oraz roboty objęte umowami i przewidziane do wykonania w 1959 r., jeżeli nie minął roczny okres od daty przewidzianej dla ich wykonania.

Opracowane terminarze usuwania wad i wykonanie robót uzupełniających będą stanowiły jeden z elementów rocznego planu rzeczowego przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

§ 2.

Zarządy budownictwa, jako jednostki nadrzędne nad przedsiębiorstwami budowlano-montażowymi, w wyjątkowych, uzasadnionych przypadkach, przydzielą dodatkowo przedsiębiorstwom z posiadanych rezerw, fundusz płac na wykonanie robót objętych terminarzem.

§ 3.

Dyrektorzy zarządów budownictwa, przy przyznawaniu funduszu nagród (0,7%) dla pracowników umysłowych, zatrudnionych na kierowniczych stanowiskach w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych uwzględniać będą wywiązywanie się przedsiębiorstw z obowiązków:

- a) usuwania ujawnionych w okresie gwarancyjnym wad w budynkach przekazanych do użytku,
- b) wykonania robót uzupełniających, objętych zawartymi umowami.

§ 4.

W celu wykluczenia konieczności udzielania dodatkowych zleceń na roboty uzupełniające, zobowiązuje się inwestorów (dyrekcje budowy osiedli robotniczych) do przygotowywania i zlecenia inwestycji przedsiębiorstwom bu-

dowlano-montażowym do wykonania na zasadach kompleksowości.

§ 5.

W celu niedopuszczenia do przekazywania do użytku obiektów z wadami oraz do nieusuwania wad ujawnionych w okresie gwarancyjnym — służba inwestycyjna dopilnuje:

- 1) stosowania w pełnej rozciągłości zasady zakazu wbudowywania materiałów i elementów gotowych, nie odpowiadających normom i warunkom technicznemu,
- 2) usuwania wad w robotach budowlano-montażowych przez przedsiębiorstwa wykonawcze, ujawnionych przy przeprowadzaniu odbiorów wykonanych elementów budowy (tzw. odbiorów częściowych).
- 3) przestrzegania terminów usuwania wad ujawnionych oraz występowania z roszczeniami przeciwko wykonawcom przed upływem terminów prekluzyjnych tak, aby uniemożliwić wykonawcom uchylanie się od ciężących na nich obowiązków z powodu upływu terminu.

§ 6.

Odbiory końcowe robót i oddawanie obiektów do użytku należy przeprowadzać ściśle według zasad zawartych w instrukcji, stanowiącej załącznik do zarządzenia Ministrów: Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Gospodarki Komunalnej z dnia 2 grudnia 1959 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu odbioru robót budowlano-montażowych i oddawania inwestycji do użytku (eksploatacji) w zakresie budownictwa ogólnego (Mon. Pol. nr 7/60, poz. 32).

§ 7.

Należy zaniechać stosowanego systemu stawiania ocen za jakość wykonanych robót.

Zasadniczym kryterium gotowości inwestycji do odbioru stanowi wykonanie robót budowlano-montażowych zgodnie z obowiązującymi warunkami technicznymi.

W przypadku wykonania robót o ponad przeciętnej jakości, określonej warunkami technicznymi odbioru, dopuszcza się zamieszczenie o tym wzmianki w protokole odbioru końcowego.

MINISTER BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU
MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
wz. **Wł. Kopeć**

KIEROWNIK MINISTERSTWA
GOSPODARKI KOMUNALNEJ
St. Sroka

70.

**PISMO OKÓLNE nr 35 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH**

z dnia 14 lipca 1960 r.

w sprawie sposobu wynagradzania pracowników zatrudnionych w straży przemysłowej.

(znak: ZB2-I/60)

W związku z wątpliwościami co do sposobu wynagradzania pracowników zatrudnionych w straży przemysłowej, Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych wyjaśnia, co następuje:

1. Wynagrodzenie za godziny nadliczbowe pracowników straży przemysłowej, zatrudnionych na podstawie harmonogramu pracy w wymiarze: 12 godzin pracy — 24 godziny wolne, należy obliczać w sposób następujący: przede wszystkim należy obliczyć nominalną ilość godzin pracy, przypadającą w danym miesiącu, następnie na podstawie książki służb należy ustalić ilość godzin faktycznie przepracowanych. Różnica godzin między czasem faktycznie przepracowanym, a czasem nominalnym stanowi podstawę do obliczenia wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, przyczem za siódmą i ósmą godzinę pracy w soboty należy wypłacać wynagrodzenie z dodatkiem 50%. Za pozostałe godziny stanowiące różnicę między faktycznie przepracowanymi godzinami, pomniejszone o ilość godzin opłaconych z dodatkiem 50%, a czasem nominalnym, należy wypłacać wynagrodzenie z dodatkiem 100%.

Przykład:

miesiąc wrzesień 1958 r. liczył 30 dni kalendarzowych, w tym 4 tygodnie i 2 dni dodatkowe oraz 4 soboty. Czas nominalny wyniósł:

$$\begin{array}{r} 46 \text{ godzin} \times 4 \text{ tygodnie} = 184 \text{ godziny} \\ 2 \text{ dni dodatkowe} = 16 \text{ godzin} \\ \hline \text{razem: } 200 \text{ godzin} \end{array}$$

Z książki służb wynika, że pracownik przepracował 240 godzin tak więc $240 - 200 = 40$ godzin nadliczbowych.

Zakładając, że pracownik przepracował w tym 4 soboty, należy za 8 godzin (licząc siódmą i ósmą godzinę pracy w każdą sobotę) wypłacić wynagrodzenie z dodatkiem 50%, a za pozostałe tj. za 32 godziny z dodatkiem 100%.

2. Za czas spędzony w służbie na skutek zarządzonego pogotowia oraz za zastępstwa urlopowe, chorobowe itp., poza ustalonym harmonogramem pracy (12 × 24), a więc w czasie uznanym za czas wolny od pracy, pracownikowi straży przemysłowej przysługuje wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych z dodatkiem 100% za każdą godzinę pracy.
3. Czas szkolenia pracowników uzbrojonej straży przemysłowej, odbywanego poza czasem pracy wynikającym z harmonogramu, należy traktować jako pracę w godzinach nadliczbowych tylko wówczas, jeżeli szkolenie ma charakter obowiązkowy.

Ponieważ czas szkolenia może wynosić jednorazowo maximum 2 godziny tj. 8 godzin w miesiącu, zatem dodatek za każdą godzinę szkolenia wyniósłby 50% stawki godzinowej wynagrodzenia zasadniczego.

4. Wynagrodzenie za godziny nadliczbowe nie przysługuje komendantom i ich zastępcom, ponieważ są oni pracownikami umysłowymi na kierowniczych stanowiskach i nie mogą być traktowani inaczej niż pozostali pracownicy umysłowi przedsiębiorstwa na kierowniczych stanowiskach.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
O. Vieweger

SPROSTOWANIE

W Dzienniku Urzędowym nr 10 z 8.VII.60 r., poz. 57, strona 8, kolumna lewa, podpis pod okólnikiem powinien brzmieć: Prezes Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury wz St. Albrecht.

KOMUNIKAT I**W Dzienniku Ustaw ogłoszono:**

W nr 33 z 12.VII.60 r. poz. 185 dekret z 1.VII.60 r. o przekształceniu przedsiębiorstwa spółdzielni „Społeczne Przedsiębiorstwo Budowlane” w przedsiębiorstwo państwowe

poz. 188 rozporządzenie Ministra Finansów z 28.VI.60 r. zmieniające rozporządzenie z dnia 13 sierpnia 1958 r. w sprawie form rozliczeń za dostawę, roboty i usługi pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej

W nr 34 z 16.VII.60 r. poz. 192 rozporządzenie Rady Ministrów z 28.IV.60 r. w sprawie funduszu zakładowego w państwowych przedsiębiorstwach przemysłu terenowego

poz. 195 rozporządzenie Rady Ministrów z 4.VII.60 r. zmieniającego rozporządzenie z dnia 31 grudnia 1959 r. w sprawie funduszu zakładowego w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych

W Monitorze Polskim ogłoszono:

W nr 54 z 9.VII.60 r. poz. 257 uchwałę Rady Ministrów nr 186 z 2.VI.60 r. w sprawie zasad i trybu bankowej kontroli plac przedsiębiorstw działających według zasad rachunku gospodarczego

poz. 258 uchwałę Rady Ministrów nr 187 z 2.VI.60 r. w sprawie sprawozdawczości z wykonania planu zatrudnienia i funduszu plac oraz wypłat z tytułu rent, zasiłków i stypendiów.

poz. 259 uchwałę Rady Ministrów nr 197 z 23.VI.60 r. w sprawie określenia składu Komitetu Pracy i Plac.

W nr 55 z 18.VII.60 r. poz. 264 zarządzenie nr 102 Prezesa Rady Ministrów z 1.VII.60 r. zmieniające zarządzenie nr 141 z dnia 12 lipca 1958 r. w sprawie organizacji i uprawnień służby inwestycyjnej w państwowych jednostkach organizacyjnych.

poz. 265 zarządzenie Ministra Finansów z 28.VI.60 r. w sprawie zasad i trybu gospodarowania funduszem plac w jednostkach budżetowych w 1960 r.

W nr 56 z 20.VII.60 r. poz. 268 uchwałę Rady Ministrów nr 195 z 9.VI.60 r. o współpracy i koordynacji branżowej.

poz. 269 zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 13.VI.60 r. w sprawie oznakowania pojazdów samochodowych należących do jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz przez niego nadzorowanych.

poz. 270 obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów z 9.VII.60 r. o sprostowaniu uchwały nr 167a Rady Ministrów z dnia 16 maja 1960 r. w sprawie ułatwienia realizacji inwestycji szybko rentujących się, inwestycji związanych z postępem technicznym oraz innych drobnych inwestycji zdecentralizowanych.

KOMUNIKAT II

Zostały wydane, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenia Ministra:

nr 162 z 9.VII.60 r. znak: ZB-2.II/60 w sprawie zasad wynagradzania pracowników umysłowych zatrudnionych

w przedsiębiorstwach okuć i instalacji budowlanych podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

nr 163 z 11.VII.60 r. znak: OR4-61§2/60 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakłady Przemysłu Wapienniczego Bukowa w Budowie.

nr 164 z 12.VII.60 r. znak: P1/60 w sprawie zabezpieczenia realizacji uchwały V Plenum KC PZPR.

nr 166 z 14.VII.60 r. znak: OR1/20/60 w sprawie uposażenia telefonistek zatrudnionych w centrali telefonicznej Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

nr 168 z 20.VII.60 r. znak: PB/5/4233/60 w sprawie ustalenia zadań współzawodnictwa pracy na okres II i III kwartału 1960 r. dla przedsiębiorstw budowlano-montażowych, przedsiębiorstw transportowych, przedsiębiorstw przemysłowych nadzorowanych przez Zjednoczenie Przedsiębiorstw Remontowych Maszyn i Urządzeń Budownictwa, biur projektów, wojewódzkich central materiałów budowlanych nadzorowanych przez Centralę Materiałów Budowlanych — Zarząd Przedsiębiorstw.

nr 169 z 27.VII.60 r. znak: ZB/6/60 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących Krakowskiego Zarządu Budownictwa w Krakowie.

nr 170 z 27.VII.60 r. znak: ZB/6/60 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących Bielskiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Przemysłowego w Bielsku-Białej.

nr 171 z 27.VII.60 r. znak: ZB/6/60 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących Olsztyńskiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Miejskiego w Ostródzie.

nr 175 z 30.VII.60 r. znak: ZB/6/60 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Zawodowej dla Pracujących Pomorskich Zakładów Przemysłu Wapienniczego w Piechcinie.

nr 176 z 30.VII.60 r. znak: ZB/6/60 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Zawodowej dla Pracujących Cementowni „Groszowice” w Groszowicach.

nr 177 z 30.VII.60 r. znak: ZB/6/60 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Zawodowej dla Pracujących Zakładów Przemysłu Gipsowego w Gackach.

nr 178 z 30.VII.60 r. znak: ZB/6/60 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Zawodowej dla Pracujących Cementowni „Przyjaźń” w Wierzbicy.

nr 179 z 30.VII.60 r. znak: ZB/6/60 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Zawodowej dla Pracujących Wojciechowskich Zakładów Przemysłu Wapienniczego w Wojciechowie Górnym.

Okólniki Ministra:

nr 40 z 11.VII.60 r. znak: IN D1/60 w sprawie aktualizacji zbiorczych zestawień kosztów budowy dla inwestycji realizowanych w latach 1961—1965 oraz przeliczenia ich na ceny obowiązujące od dnia 1 lipca 1960 r.

nr 42 z 28.VII.60 r. znak: OR3-4/60 w sprawie komasacji przedsiębiorstw.

nr 43 z 30.VII.60 r. znak: IN-D1/6100/60 w sprawie szczegółowych wytycznych dotyczących powszechnej rewizji założeń i dokumentacji projektowo-kosztorysowej inwesty-

cji planu 5-letniego na lata 1961—1965 w resorcie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

nr 44 z 30.VII.60 r. znak: IN-D1/5114/60 w sprawie opracowywania projektów kosztorysów i normatywów projektowania zaplecza technicznego budownictwa.

Polecenie służbowe Ministra:

nr 24 z 20.VII.60 r. znak: GM1/60 w sprawie powołania Zespołu do zbadania sprawy prawidłowości wypłat nagród z Funduszu Postępu Technicznego.

Pisma okólne Ministerstwa:

nr 33 z 12.VII.60 r. znak: BBG/60 w sprawie przebywania pracowników w pomieszczeniach biurowych Ministerstwa poza godzinami pracy oraz w niedziele i święta.

nr 34 z 19.VII.60 r. znak: GM/2/9-14/30/60 w sprawie zbioru przepisów o dostawach między jednostkami gospodarki uspołecznionej.

nr 36 z 18.VII.60 r. znak: GM/2/9-14/32/60 w sprawie dostaw, robót i usług dla jednostek państwowych.

**REDAKCJA I ADMINISTRACJA
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH**

Warszawa, ul. Żurawia 3/5

- Telefon Redakcji:

Centrala 21-05 wewn. 585

Telefon Administracji:

Centrala 21-05 wewn. 424

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — prenumerata roczna zł 42,—. Cena pojedynczych egzemplarzy niezależnie od objętości zł 2,—. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V Oddział Miejski w Warszawie na konto: „Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, — Biuro Budżetowo-Gospodarcze nr 1529-91-867, cz. 6, Dz. 5. Rozdz. 19”.

Cena zł 2.

OPLATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM

(miejsce na adres odbiorcy)

Adres zwrotny:

Warszawa, ul. Żurawia 3/5